

*Марина Чмерук
Агротехнічний коледж
Уманського національного
університету садівництва*

МОРАЛЬНІ ЦІННОСТІ СУЧАСНОГО СТУДЕНТА

Мораль - одна із форм духовного життя, один із найвідоміших універсальних способів соціальної регуляції. Вона має загальнолюдський сенс і конкретно - історичний зміст. Моральний вимір дає нам уявлення про міру людяності суспільства і особистості.

Особливо гостро проблема місця і ролі моральних цінностей у суспільному житті постала в кінці ХХ на початку ХХІ століття, у період пострадянських трансформацій, зокрема в Україні. Найвидатніші досягнення науково - технічного прогресу обернулися катастрофічними наслідками для людини.

Проблема війни у ядерний вік, глобальна екологічна криза, проблеми хвороб і голоду, взаємодії культур і освіт стали планетарними проблемами. Вирішення її без опор на моральну складову людського існування неможливе, оскільки інтелект, не наповнений, не пронизаний моральністю

(моральними цінностями), здатний зруйнувати не тільки навколишній світ, а й самого себе. Моральне відродження і духовне вдосконалення людини – мета і засіб прогресивного розвитку українського суспільства та людства в цілому.

Проблеми соціально – економічного становища українського суспільства на сучасному етапі, зниження рівня життя більшості населення, його розшарування, знецінення традиційних моральних норм і цінностей, пропаганда жорстокості, бездуховності, насильства, невизначеність в оцінці подій історичного минулого українського народу негативно вплинули на моральні цінності підростаючого покоління.

Одним із пріоритетних завдань ВНЗ має бути виховання молоді на засадах формування у студентів таких моральних рис та цінностей як: добросовісність, порядність, чесність, скромність, правдивість, ввічливість, принциповість, вимогливість, самокритичність, моральна, чистота, тактовність,

відповідальність, почуття як обов'язку.

Проблема виховання – це одна з вічних проблем, вичерпне рішення якої в принципі неможливе. Що слід розуміти під терміном - «Виховання»? виховання – це процес цілеспрямованого впливу на людину з боку інших людей, формування певної системи особистих якостей. Процес виховання є, власне, безперервним процесом. Він триває все життя. При цьому змінюються лише роль і співвідношення різних виховних чинників. До школи провідну роль у вихованні відіграє родина (сім'я), у роки навчання сім'я поступається училищу, коледжу, університету, а з початком трудової діяльності – власна сім'я, трудовий колектив, громадські, політичні, релігійні організації. Але сімейне виховання залишає найглибший слід у свідомості людини, тому що нервова система у молодому віці характеризується високою пластичністю і сприйнятливістю.

Стосунки, що складаються в сім'ї між її членами, здійснюють найбільший вплив на виховання необхідних для життя якостей. Недарма кажуть, що все – і добре, і погане – людина отримує в сім'ї. У своїх працях відомий педагог А.С.Макаренко стверджував, що «Ваша власна поведінка – вирішальна річ. Не думайте, що ви виховуєте дитину тільки тоді, коли з нею розмовляєте, або навчаєте її. Ви виховуєте її в кожний момент вашого життя, навіть тоді, коли вас немає вдома. Як ви одягаєтесь, як ви розмовляєте з іншими людьми і про інших людей, читаєте газету – все має для дитини велике значення. Якщо ви грубі або хвайливі, або ви пиячите, а ще гірше, якщо ви ображаєте матір, вам уже не треба думати про виховання; ви вже виховуєте погано і ніякі найкращі поради і методи вам не допоможуть.»

Але на жаль, в силу згаданих соціально – економічних, політичних, історичних проблем процес виховання, формування особистості молодого людини зміщується і лягає важким тягарем на колективи навчальних закладів, особливо це помітно на ВНЗ I-II рівня акредитації, як золотої середини між школами та університетами. На мою думку, якщо в школі необхідно, а в коледжі (технікумі) ще можна, то в університеті вже запізно сформувані особистість з високими моральними цінностями.

Вважаю, що в роботі з батьками педагогічні колективи

(особливо куратори груп, вихователі, соціальні працівники, психологи) повинні більш рішуче і принциповіше використовувати вимоги нормативно - правових документів щодо виховання дітей, студентів. адже згідно ст. 50 Закону України « Про освіту» учасниками навчально – виховного процесу є також і батьки. Батьки не гості навчального закладу, а також в однаковій мірі відповідальні за навчання і виховання.

Тому в коледжі за останні роки відпрацьована стратегія і тактика саме такої тісної, дружньої і довірливої співпраці. Ми відходимо від тієї практики, що батьків запрошували в навчальний заклад лише на батьківські збори, свято Дня знань та Свято випуску. Не секрет, що є батьки, які за роки навчання(крім вступу і можливо випуску) взагалі не бувають у коледжі.

Віднині батьки запрошуються на індивідуальні бесіди, збори груп та виховні заходи, відвідують окремі заняття,аналізують разом з викладачем, куратором рівень підготовки до занять, участь у громадській роботі. Активно залучаємо батьків і до робіт по покращенню матеріальної бази навчального закладу.

Ці та інші аспекти виховної роботи дають можливість студентам отримувати міцні знання та високі моральні якості людини, громадянина України.

Список використаних джерел

1. Естетика : Навч. посіб./М.П.Колесников та ін.,За ред. В.О.Лозового.-К.: Юрінком Інтер,2003.-208с.
2. Етика: Навч.посібник./В.О.Лозовий та ін.,К.: Юрінком Інтер,2002.-224с.
3. Соціологія: Навчальний посібник .За ред. І.І.Шупика 2005р.
4. Соціологія: Підручник/ Н.П.Осіпова. – К.: Юрінком Інтер,2003р.